

[Behnke]

endnu; man er stadig væk på vej, og vejen er som bekendt temmelig trang.

Vejen er også trang her i Danmark.

Hvor længe skal vi vente, inden det borgerlige paradys bliver opnået? Bliver det overhovedet det i dette årtusind?

I den forbindelse tænker jeg på, at statsministeren tidligere har udtalt, at der ikke bliver råd til skattelettelser de første 40 år. Hvis det fortsat er regeringens opfattelse, kan jeg hermed meddele, at det ikke bliver den borgerlige regering, der kommer til at nedsætte skatterne, for så har Fremskridtspartiet for længst fået flertal. Så længe gider befolkningen nemlig ikke vente på, at der kommer skattelettelser. Den er allerede nu træt af at vente. Danmark har brug for at få de skattelettelser, og derfor skal det ske meget hurtigere.

Finansredegørelsen fortæller, at de kraftige stigninger i lønomkostningerne i 1987 har ødelagt konkurrenceevnen. Det er selvfølgelig helt rigtigt set, men hvis er skylden? Ja, for 900.000 offentligt ansattes vedkommende er det regeringen, der har stået for hovedparten af forhandlingerne, så den har selv skylden for, at lønomkostningerne er steget.

OECD peger i sine seneste udtalelser på, at hvis danskerne ville gøre noget fornuftigt, skulle vi alle sammen arbejde fem timer mere om ugen uden at få lønforhøjelse, så ville man for alvor kunne få sat gang i produktionen. Fremskridtspartiets medicin, som flere gange er blevet efterlyst af forskellige ordførere både i går og i dag, er ganske enkel: arbejdskraften gøres billigere, samtidig med at reallønnen forhøjes, samtidig med at den offentlige sektor reduceres, samtidig med at konkurrenceevnen forbedres, samtidig med at arbejdsløsheden afskaffes. Alt det kan man gøre på én gang ved at starte afviklingen af indkomstskatten, og jo før Folketinget indser det, jo hurtigere kan man komme i gang med at få rettet økonomien op. Det tager ikke 40 år med Z-modellen, men derimod kun seks år.

Det erhvervsliv, som regeringen ved festlige lejligheder påstår at den støtter, har over kun tre år fået reduceret sine investeringer fra 16,4 pct. til minus 6,5 pct., altså en netto reduktion på 22,9 pct. Det skal jo gå galt med eksporten, når man arbejder i så erhvervsfjendsk et klima.

Venstres ordfører var tidligere på dagen inde på det samme, og jeg håber, at Venstre vil tage

det ad notam, når man i regeringen skal søge at komme med lovforslag, der bedrer erhvervslivets forhold.

Desværre er det jo ikke kun industrierhvervene, som har det dårligt. Landbruget, som regeringen helt glemte i den store forståelse med Socialdemokratiet, har det også meget skidt. Man fristes til at tro, at partiet Venstre allerede er trådt ud af regeringen, eller at de har glemt deres oprindelse i landbruget, for det er ladt fuldstændig i stikken. Regeringen har trådt i spinaten, og så er der ikke engang tale om en biodynamisk spinat.

Den miljøvenlige vandhandlingsplan, som er ved at blive gennemført, vil ganske enkelt kvæle dansk landbrug definitivt, og det har man så småt erkendt i regeringen. Og hvad gør man så? Ja, så udlover man nogle flere tilskud. Men hvor kommer de penge fra? Ja, de kommer fra naboen, som så skal betale endnu mere i skat og derfor får det dårligere, for ikke nok med at man opkræver skatten og udbetaler den til ham, der bor ved siden af, men det store offentlige administrationsapparat tager sin del af skattepengene, og derfor går det selvfølgelig så dårligt.

Så lovede man større adgang til at låne penge, og jeg kunne faktisk godt tænke mig at se den landmand, som har brug for at låne flere penge. Det er en hån mod landbruget. Landbruget har brug for realiteter, og derfor har Fremskridtspartiet taget initiativer gennem fremsættelse af flere lovforslag. Forslagene er blevet anbefalet af store kredse uden for huset her, men regeringen kunne altså, som afstemningerne tidligere på dagen viste, ikke tage sig sammen til at stemme for dem.

Vores spørgsmål må derfor efterhånden være: Hvor mange af de nuværende 90.000 landmænd skal gå ned, før man tager sig sammen? Jeg spørger, og jeg håber på et svar, ikke af hensyn til mig selv eller af hensyn til Fremskridtspartiet, men af hensyn til de landmænd, som i dag har det slemt.

Der er selvfølgelig dem, der mener, at al pesten kommer fra EF, men det passer ikke. Som den finanslov, vi har til behandling nu, viser, tjener Danmark stadig væk ganske gode penge på EF-medlemskabet, og her er det selvfølgelig ikke mindst landbruget, som opnår gevinsten.

Derimod har fiskerne grund til at være utilfredse med EF-medlemskabet. De er ganske